LUDAS MATYI

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM.
Megjelenik vasárnap.
Ára 3 hóra
1 frt, 50 kr.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
Magyar-utcza 1-ső szám alá
küldendö.

Pest, junius 21.
1868.
[illegible] szám.

[illegible]tőknek
öt előfizető
után
ti[illegible]példány jár.

SZERKESZTŐI IRODA:
Magyarutcza 1. sz.
ide küldendö mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

A keleti kérdés megoldása

az európai nagyhatalmak által.

A csongrádi basa.

[Történeti rege.]

Tekintetes nemes Csongrád vármegyében,
Egy Bachnál is bakhabb alispán van épen . .
Ki **Hód** tava mellett **mező Vásárhelyen** —
A polgárok jogán erőszakot teszen.

A történet im ez: a vásárhelyiek
Az ország gyűléshez egy kérvényt készitnek —
Hogy sulyos terhüket enyhitni segitsen —
Mert hát e van elég — de hát most hol nincsen?

Mire neszét veszi a buzgó alispán!
Mintegy **tizenöten** lehettek a lisztán;
Hohó... forradalom... mi is lehetne más?
Kossuthot éltetik!! formális lázadás!.

Pandur és drabanttal éjszaka idején
A nyugvó polgárok házára törve mén,
S mind a tizenötöt elfogatja rögtön.
Készen számokra a sötétpiszkos börtön. —

Nincs kegyelem! mi több kezest sem tűrhete
Hadd pusztuljon háza, vagyona, üzlete,
S elzáratja őket gonosztévők közé...
Szerencse hogy vasba s guzsba nem kötözé.

S felküldé pörüket annugy hevenyébe —
A királyi fiskus Ráth Károly elébe.
Ráth Károly csak nézi ... majd fejét csóválja,
Mert a bűnt a perben sehogy sem találja.

Visszaküldi tehát, mondván: alispán ur!
Nézzen tovább máskor nézzen az orrántul,
Ne lőjjön efféle Bachnál bachabb bakot,
Bocsássa szabadon a tizenöt rabot.

* * *

Szabad immár szabad mind a tizenöt rab
Meddig voltak csukva? csak is **huszonhét nap.**
Óh drága esküdtszék! mely itélsz felettünk ..
Ezt a basáskodót zárasd be helyettük.

A Bachhuszárok Magyarországon.

Ördög tudja honnan vánszorogtak elő?
Mint madárijesztők tán Csaszlau felől?
Pár strimfli kalucsni... volt a hozományuk . . .
Két pincs, négy szösz kölyök visított utánuk

Itt oszt urak lettek hivatalba léptek . . .
Husz éven keresztül rabolták a népet,
Most jól neki hizva várják a penziót
Kidobunk reájuk harmadfél milliót!!

Bolond Istók.

Sopronmegyei deákpárt fölirata Borsszem Jankóhoz.

A sopronmegyei deákpárt Borsszem Jankót egyleti disztagjává választván, megválasztatását a következő okmányban határozta tudtára adni.

Tisztelt hazafi! Kedves elvbarát!

Mi, — számra nézve ugyan kevés, de hű osztrák érzületben rendithetlen bajnokai a quótaáldott uj alkotmánynak, összejöttünk, s megalakitottuk a sopronmegyei deákpártot. Megalakitottuk pedig azért, hogy az országgyülési baloldal társadalmi rendbontó és veszedelmes nézetei el ne harapózzanak. A mint tudjuk ez ártalmas nézetek oda irányulnak, hogy a 48-iki törvények csorbitatlanul visszaállitassanak. A baloldal ezen törekvéseit ugyan keblünk azon felében, melyben — fájdalom — még magyar érzés lakik, mi is igen kivánatosnak tartanánk nemzetünkre nézve, s hazaárulónak tartjuk azt, ki azokat nem osztaná; — hanem keblünk másik fele, mely egy egységes nagy és hatalmas Osztrákiáért duzzadoz, nem helyeselheti ez elveket s határozottan ellent mond azoknak.

Mi tehát, hogy szivünk két kamrája ellenmondásba ne jöjjön egymással, a deákpártot követni határoztuk el magunkat, mely oly gondviselésszerü bölcseséggel találta kutatta fel az közvetitő utat a két ellenkező ösvény között, ugy hogy a két szivkamara magával is majdnem zavarba jön; az osztrák fél azon tünődvén, vajjon nem ő e a magyar? s a magyar azon: ha nem ő e az osztrák? Legboldogabb állapotnak tartjuk azt, mikor az ember maga felől sem tudja hogy micsoda: osztrák-e vagy magyar? s e szerint igen könnyen hajolhat erre is arra is, a mint a körülmények változnak.

Megalakitottuk a deákpártot azért is, mert szivünk osztrák kamrájának meggyőződése szerint ez a párt alkotmányos törvényeinkből semmit föl nem adott. Ezt ugyan az országgyülési deákpárt maga sem hiszi, hanem mi hisszük azt. Mert azok is, a miket e párt az 48-i törvényekből kitörölt, csakis kitörlések, nem pedig feladások! Ohajtottuk volna, hogy az egész vészes 48-iki törvényhozás eltöröltetett volna, mely a szégyenteljes lázadásra vezette a felbujtogatott magyar nemzetet társnemzeti ellen. Hisszük s ohajtjuk azonban, hogy a közel jövőben el is fog az az egész 48-iki törvény törültetni a föld szinéről. Bár a történelem lapjáról is le lehetne törülni az egész szégyenteljes harczot.

És hogy ez elérettessék, egész befolyásunkat fölfogjuk használni, hogy valamint idáig az ujonnan teremtett jogalap oly államjogokat adott hazánknak, melyeket Mohács óta nem gyakorolt; amaz átkos emlékü év törvényhozásának teljes eltörlése után oly államjogoknak örvendhessünk, a milyennek eleink még Etel közben sem igen örvendettek volna, s maradékaink még ezer év után sem fognak örvendeni.

Ezek a mi elveink, ezek törekvéseink. S miután önt, Deák és Görgey után legnagyobb hazánkfia! ugy tanultuk ismerni, mint a ki ez elvekben és törekvésekben, — habár nem meggyőződésből is, hanem fizetésért — szintén osztozik, annál nagyobbnak tünik fel előttünk önnek hazafiui hervadhatlan érdeme. Mert mi sem könnyebb, mint a meggyőződést követni! Hanem megtagadni azt, ellenkezőt hirdetni azzal, türni szégyent gúnyt megvettetést, s mindezt zsoldért, — ez oly önfeláldozó

hazaszeretet, mely legmélyebb tiszteletünket s hódolatunkat érdemelte ki.

Mindezeknél fogva önt, nagyérdemü hazafi hazánk örök dicsfényében ragyogó felszabaditójával Görgei Arthurral együtt egyletünk d i s z t a g j á v á , Bach és Smerling fájdalommal nélkülözött minisztereket pedig tiszteletbeli tagokká szünni nem akaró lelkes éljenzések között megválasztottuk. Egyuttal elhatároztuk, hogy dicső emlékü Haynau és Strasszer Mátyás emlékszobraira adakozásokat fogunk gyüjteni, s ezeknek közlésére és gyüjtésére önnek becses lapját fölkérjük.

Fogadja igaz osztrák-magyar érzelmektől dagadó kebele, ide csatolt disztagsági oklevelünket legmélyebb tiszteletünk záloga gyanánt, melylyel önnek tisztelt elvbarát, nagy hazánkfia öröklünk.

Kelt. Sopron május 21-én tartott alakuló gyülésünkből.

Az egylet nevében:

Szekérgyártó Geiza *alkalmi jegyző.* **Epaminondas József** *alkalmi elnök.*

Hogy pofozzák az igazságot és az egyenlőségi jogot ebben a boldog közösügyes alkotmányos korszakban?

Ujvidéken gyógyszertárt akarnak felállitani s folyamodik tehát egy volt honvéd okleveles gyógyszerész a kormányhoz a patika jogért de ezt megtagadják szegénytől, mert a városi választók a megyei főorvosnak még pólyába való fiacskáját v á l a s z t o t t á k p a t i k á r u s n a k.

Déva-Ványa városa választói pedig magok választanak egy érdemes egyént patikáriusnak, de ettől meg azért tagadják meg a jogot, mert a miniszter ur volt tanuló társának fiát kell oda k i n e v e z n i. (Igy lehet ezt olvasni a Magyar Ujságban.) Tehát már a patika jogot is annak adja az ördög, kinek basa a barátja! Jobban is tenné az a honvéd patikás, ha nem törné magát a patika jogért, hanem találna fel valami ujmódi puskaport, a melylyel aztán azt a hires m e c e n á s i c l u b b o t s z é t l e h e t n e r o b b a n t a n i: mert bizony

Árva itten mint a gólya:
Kinek nincsen pártfogója.

Mikor báró Kuhn közösbadügyminiszter ur beperelte Ludas Matyit, szegény tatáron 27 nap alatt elverték a port, holott más közönséges emberek közt e sajtóper legalább is félévig tartott volna.

Ludas Matyi szenvedő beteggé lesz a kóterban, s két városi főorvos bizonyitja, hogy hetenként kétszer **mulhatatlanul** használnia kell a gőzfürdőt, nehogy betegsége nagyobb fokra fejlődjék.

Folyamodik tehát szegény Matyi a sajtóbirósághoz, kormányhatósághoz, szóval fühöz fához hogy adjanak egészsége helyreállitása végett a fürdésre hetenkint csak 12 órai szabadságot is, s e kérvénye **5** hét óta barangol a dicső alkotmányos bürökraczia keze közt ide s tova, melyet már csupa humanitási szempontból 24 óra alatt is ellehetett volna végezni.

Ugy kell neked szegény Matyi! mért nem születtél Kuhn generálisnak? Báró Wenckheim miniszter ő méltósága is majd akkor adja meg a szabadsági időt, mikor már az e g é s z s é g v é g k é p p e r d ü, s ugy jársz mint az egyszeri katona, ki akkor kapott pardont, mikor már f e l a k a s z t o t t á k.

A vad és szelid disznó.

(Mese.)

A vad és szelid disznó
Egykor összejöttek,
És a vad a szelidhez
Ilyes félét röffent:

„Ej, atyafi! be szépen
Fel vagy te javulva!
Biz hidd el, csupa háj lészsz
Kevés idő mulva.

„Oly örömmel nézdellek, —
Gyönyörködöm benned.
Egészen kedvessé tesz
Ez a kerek termet.

„Tudom is: hogy jól élsz te
Gazdag árpás földön,
Nem ugy mint én, ki gyomrom
Csupán — makkal töltöm!

„Kérlek édes czimbora!
Szives barátságbul
Hivj el engem magaddal,
Élelemre társul.“

Mely szavakra a szelid,
Igy válaszolt röktön.:
„Jere vad pajtás! éljünk
Ketten a jó földön.

„Jó föld gazdám udvara,
Van ott elég árpa,
Kihizhatunk mind ketten
Elegendő hájra.

„Békén is élhetünk ott, —
Mert bizony nap-estig —
Olykor — olykor az ólat
— Jól reánk rekesztik.“

Ám e szavakra a
Vad elámul, képed, —
S félre állván igy teszi
A bucsu beszédet:

„Isten veled czimbora!
Boldogtalan állat!
Csak élj te jó bőviben
A kedves árpának.

Élj magadra — egyedül —
Én nem leszek társad,
— Isten ments meg ott élni
Hol még... be is zárnak!

* * *

Gyönyörü a szabadság,
Nélküle nincs élet,
Hol szabadság nem virul,
Ott— jaj! jaj! a népnek!

Gyönyörü a szabadság,
Szép törvények mellett;
Boldog a ki benne él,
Nagy ki érte tettre kél,
Nagy ki érte szenved!

Szittya.

Diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: Ni ni mit kérdek Iczik szomszéd? ha az uzsora törvényt megfogják szüntetni s aztán meg az adóssági fogságot is eltörlik, vajjon kevesebb mágnás fog-e akkor pankrótot csinálni?

Iczik: Nem hallja khend, mert ha az adussági fugságut eltürlik pász a hiteleknek thotaliter.

Mihály: Ugyan mondja meg Iczik szomszéd! hogy az a Napoleon herczeg miért utazik Pestre incognitó?

Iczik: Hát azért hallja khend, hugy a mi békeszeretü majoritásunk és khormányunk meg ne ijjedjen a vürüs szintül, mert ezek ogy félnek egy idő áta a pirustól mint a bivaluk. Napuleun herczug pedig thodja hhend „vürüs herczeg."

Mihály: Ni ni szomszéd! hát azt a Görgeit ugyan minek tették lánczhid igazgatónak?

Iczik: Ghotte gerechte! Mihály gazda! gundulom azért hugy átsétálhassun rajta Bodára, valami méltluságusabb hivatalra.

Mihály: No Iczik szomszéd! még Tót-Váradon sem szeretnék ám lakni.?

Iczik: Hát uszthán miért nem.

Mihály: Most olvasom, hogy ott a baromcsordákat rettentően pusztitják a kolumbácsi legyek.

Iczik: Hiszen nálonk is vannak efféle csodabugarak hallja khend, a melyek még retthentübben pusztitgatják a szegény emberek barmát, csak hugy ezeket a bugarakat nem kulumbácsi legyeknek hivják.

Mihály: Hát kogy hivják?

Iczik. Hijják hallja khend egyenes és egyenetlen adunak, stemplinek, executiónak, kvutának, meg majd meg mundum minek.

A hon bölcsének.

Mi bölcsen van alkotva a világ!
Nem de onnan is látható?
Ha farka nincsen a lónak, — miből
Lenne a hegedü vonó?

Ludas Matyi gyorspostája.

A czeglédi postamester urnak: Egy czeglédi előfizetőnk panaszkodik, hogy lapunkat rendesen a hét kö zepén kapja, s akkor is többnyire bemocskolva. Miután lapunk szombaton estve s még ha késik is a vasárnap reggeli vonattal mindig ott van Czegléden, tiszteletteljesen kérjük uraságodat, sziveskedjék ugy intézkedni, hogy előfizetőink azonnal és pedig tisztán megkaphassák lapjaikat.

E lap kiadó tulajdonosára rótt 600 ft. pénzbirság fedezéséhez ujabban járultak:

Zentáról Dudás Ödön gyüjteménye 4 frt. 20 kr.

H. M. Vásárhelyről Kovács Jozsef 30 kr. I. Versenyről: Kapusi Beniamin gyüjtése 2 fl. 31 kr. Összvesen 6 frt. 81 kr. A szives adományokért köszönetét fejezi ki a szsrkesztőség.

☞ Jelen számhoz mellékelt előfizetési felhivásunkat ajánljuk a n. e. közönség, különösen a lelkészek, jegyzők és néptanitók becses figyelmébe.

Rajzoló **Blumberg.**] Felelős szerkesztő: **BÊNYEI ISTVÁN.** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** [Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz.

Pécsi választók dala.

Föl magasan a zászlóval,
„Éljen Irányi!“ jelszóval,
Egész világ hadd lássa meg:
Pécs a szavát mint tartja meg.
„Éljen Irányi!“

Kossuth apánk azt izente:
„Válasszuk meg ő helyette
Addig, a mig haza jöhet:
Irányi legyen a követ!!“
„Éljen Irányi!“

A jobboldal nagyon kandi,
Jelöltje Madarász Bandi!
„Czipósütő lisztárúló!
Országgyülésre nem való!
„Éljen Irányi!“

Mi magunkhoz hivek leszünk!
Irányi lesz a követünk,
Ő nem visz minket a sárba,
Mert Kossuthnak jó barátja.
„Eljen Irányi!“

Törvényjavaslatok.

A képviselőház elé terjesztendi Hadarász Bandi Pécs-városi deákpárti követjelölt, hahogy ő fog megválasztatni.

A nemzetiségi kérdésben.

A czigányokat illetőleg:

a.) Az ország területén tartózkodó czigányok sáto rosok és sátornélküliek kivétel nélkül adómentesek s a nagyidai vajdasághoz tartoznak.

b.) A honvédelmi kötelezettség csak annyiban terjed ki reájuk, a mennyiben azt az időt, melyben katonáskodniok kellene, letartoznak muzsikálni, annálfogva:

c) a nagyidai hősök utódai a fővárosba rendelendők mind, hogy a kormány alkotmányos nótáit valamennyi banda megtanulhassa s ugy huzza mint a parancsolat mivel ezután már minden jó érzelmü osztrák magyar honpolgár csak azon a nótán tánczol, melyet a kormány huzat.

Ipar- és kereskedelmi kérdésben.

A zsidókat illetőleg:

1-ör. A zsidóság köteles megáévá tenni Dr. Grojsz Lajinak azon inditványát, (mit a hirhedt férfiu a Pesti Napló hasábjain bocsátott a szélnek) mi szerint Jordán nemzetsége csak is a deákpárthoz tartozhatik; s épen ez elvből indulva ki a gseftelés és handlirozás tekintetéből javaslatba hozatik:

2-or. Minden rókáról legalább két bőrt igyekezzenek a deákpárti zsidók lehuzni és a rebachnak egy harmadát a fináncz miniszter deficite pótlására átszolgáltatni kötelesek.

3-or. A magyar birkákat minél többször tartoznak nyirni, s a netaláni dögbőröket a fináczhivatalnak bemutatni, hogy volt tulajdonosaik a megszünt jövedelmi forrásért kártalanithassák a kormányt. Végre

4-er. A zsidó disznóról irott históriákból bejövő jövedelem tized részét papi tized czim alatt — mely zsidóhistóriának most országszerte oly nagy kelete van a bucsusok között — tartoznak átszolgáltatni péterfillérek fejében az Idők Tanujának, ez majd elküldi a római pápának.

A haladás- és közmivelődési kérdésben.

A demokrata körök alakulása országszerte engedélyezendő olyformán: hogy a kör a maga programmját az Esti Lap, Hirmondó, Borsszem Jankó, Idők Tanuja, Pesti Hirnök szerkesztőinek jóváhagyás végett bemutatván: a deákklubb elnökének ellenjegyzése mellett az illetők bizonyitványt adnak ki arról, hogy a társadalmi rend nincs veszélyezve.

A földmivelés- és gazdasági kérdésben.

A Vidacs és Gubiczféle ekék, mint demokraták által kovácsolt szerszámok — az ország felforgatására lévén gyártva — ez idő szerint a czélnak meg nem felelnek, a földmivelés minél nagyobb mérvbeni előmozditása tekintetéből tehát elrendelendő:

a) hogy ezután minden loyalis osztrák-magyar, akár földbirtokos akár nem, ezután nem ekével hanem az orrával köteles turni a földet.

b.) Minden honpolgár köteles erején felyül is vetni ... az aratást majd elvégzi az adóexecutio.

A kultusz és baromtenyésztés kérdésében.

A marha tenyésztésre különösen köteleztessenek a tanitók és lelki pásztorok, azonban megjegyzendő, hogy a szilaj tinókat ideje korán járomba szoktassák, hogy huzhassák az igát. Lovakra és szamarakra nézve a kormány különidomitó intézetekről maga fog gondoskodni.

a.)A csődöröknek kényelmes palotái országos költségen épitendők .. kőből cserép vagy bádog fedéllel.

b.)Iskolát, paplakot s faluházat szinte épittethet minden község, ha van módja benne ... azonban csak sárból és vályogból — szalma és nádfedéllel.

Arány.

Népnevelésre hát adunk kétszáz ezret,
Csődörökre pedig négyszáz ötven ezret.
Két és fél milliót a beamtereknek...
„Nesze semmi fogd meg“ szegény honvédeknek.

Nógrádi krónika.

A JÖVŐ KOR SZÁMÁRA

a nógrádi vén krónikástól.

Nógrád vármegyének főszékhelye B. Gyarmath, fekszik vala az Ipoly mentében, fekvése ékes, földje termékeny, maga azonban a város miserabilis állapotban existál, melynek főcausája, partim a kuruczok és labanczoknak ide és oda való vagantiája, partim a magistratus lóczi, ugynevezett kupaktanácsnak, a rend fentartásában tanusitott égben kiáltó negligentiája.

Nagy hátramaradására szolgál az komunitásnak azon környtilállás is, hogy az labancz armadiának egy része continuo az nemes város kebelében tartózkodván, kaszárnyájának hiányosságában, az idegen ajku militia, az egyes czivíseknél tartatik elquártélyozva.

Találkoznék ugyan nehány nagyobb aedificium, melyeket az magistratus, az militia részére kiárendálhatna, megkimélvén ezen cselekedete által az lakosságot ezen valóban nyommasztó tehertől; minthogy azonban régi usus szerint, mind az, kinek csak az orrát is jussa van beütni az városházához, ezen teherben nem részesitetik, — nevezett magistratualis personák, nagy indolentiát tanusitanak vala, ezen cselekedetnek keresztül vitelében.

A városi hadnagy egy becsületes csizmadia mester szinte nem nagy conscientiát tanusit, a militiának ide oda való elquártélyozásában, tág kaput hagyván az komaság, sógorság, atyafiság és másféle intersatióknak!!

Maga a judliczim (a nemesek főbirája) derék uri ember, de nem akarván minden lében kanál lenni, óhajtaná- ha a nemes város egyszer valahára már saját lábán is tanulna járni.

Benn a városban hosszan nyulik el egy zöldes vizzel és békákkal megtelt büzhödt posvány, saturálva döglelletes aerrel, az jámbor magistratualis personák oly büszkén járnak el mellette, mintha itt és nem Fiuméban existálna a magyar tengerpart.

Az Ipolyon keresztül a szőllők és pinczékbe egy gyalog hid vezet, ennek karfájából majd két öl Deus scit hova vándorolt el, a bölcs magistratus hagyja a mint van, akként okoskodván, hogy becsületes ember haza megy nappal, gazember pedig hadd törje ki a nyakát, kihagyván a számitásból, a szőllőkben fekvő pinczéket és Noe apánknak hajdani siralmas állapotját.

Igy és nem másként állván a dolgok B. Gyarmaton anno Christi 1808. vigasztaljuk magunkat hogy egyszer majd mindezen dolgok, másként fognak existálni.

* * *

Lássuk 1868-iki évben, mint állanak az ügyek ugyanott.

— — — — — —

Gyarmat természetesen most is ott fekszik, hol akkor, katonák is vannak ép ugy a lakosoknál beszállosolva mint akkor, a leghangosabb uri emberek, kiknek hatáskörükhöz tartoznék a nép terhén könnyitve, három négy házat laktanyául kibérelni, — szintugy bölcsen hallgatnak, mint akkor, mivel a közteher viselés elvénél fogva katonát épen ugy nem tartanak mint akkor.

Az e tekintetben dicsőségesen basáskodó B. M. városi kapitány az elszállásolás ügyében oly lelkiismeretesen jár el mint akkor; csak legközelebb is három katonából álló transport közül, kettőt szállásolt egy bérben lakó ügyvédhez.

A járás főbirája most is oly derék ember mint akkor, de ez is épen ugy kivánná, hogy Gyarmat már egyszer saját lábán járjon, mint az akkori; természetesen épen ugy hasztalanul.

Benn a városban ott diszlik a zölddel bevont bűzhödt posvány mint akkor, csak a béka urfiak énekelnek most már kotta után, e tekintetben tulszárnyalták őseiket.

Az Ipoly is ott folyik hol akkor, a rajta átvezető hidról ép ugy hiányzik most is a karfa mint akkor, pedig az Ipolyon keresztül fekvő szőllőkben most is szőllő terem mint akkor és a pinczékben — kivéve a P . . . ét — most is bor van letéve, mint akkor; — a bekapott ember tehát ép oly szabadon beczuppanhat az Ipolyba mint akkor; — No a miniszter urak, ha a sajtóüldözésbe belefáradtak talán majd megkezdik a községi szervezést! Ugy légyen Ámen.

MULATTATÓ VERSEK

Ludas Matyi vigasztalására.

Hogy énekel Matyi hüvös kóterébe?
„Ne vigy engem uram! több sajtó véttségbe:
Inkább vigy *Szegszárdra* a jó veres borra —
Vámos Pircs, Böszörmény, Hadház, Szoboszlóra.

Esztergom vármegyét a Duna hasitja —
Matyit csak a börtön lakás szomoritja
Öszvegyült bajai bizony most számosok . . .
Látják *Selmecz, Béla* királyi városok,

Megürült erszényed kissé pénz dolgába . . .
Hatszáz pengöt adtál birság adójába.
Minden okos ember belátja nagy károd,
Azt az amnestiát csak hiába várod.

A királyi fiskus Ráth Károly nem bánja —
De bánja ám *Szatmár, Nagy-Károly, Nagy-Bánya!*
Ludas Matyit bizony sok város sajnálja . . .
Liszka, Tokaj, Ujhely, Mád, Keresztur, Tálya!

Vannak kik nevetnek, — te is vissza nevesd,
De Borsod vármegye jó földét meg ne vesd.
Ha kitel a fogság óhajtott határa:
Nagy-Vázsonykő, Somlyó vár fehér borára.

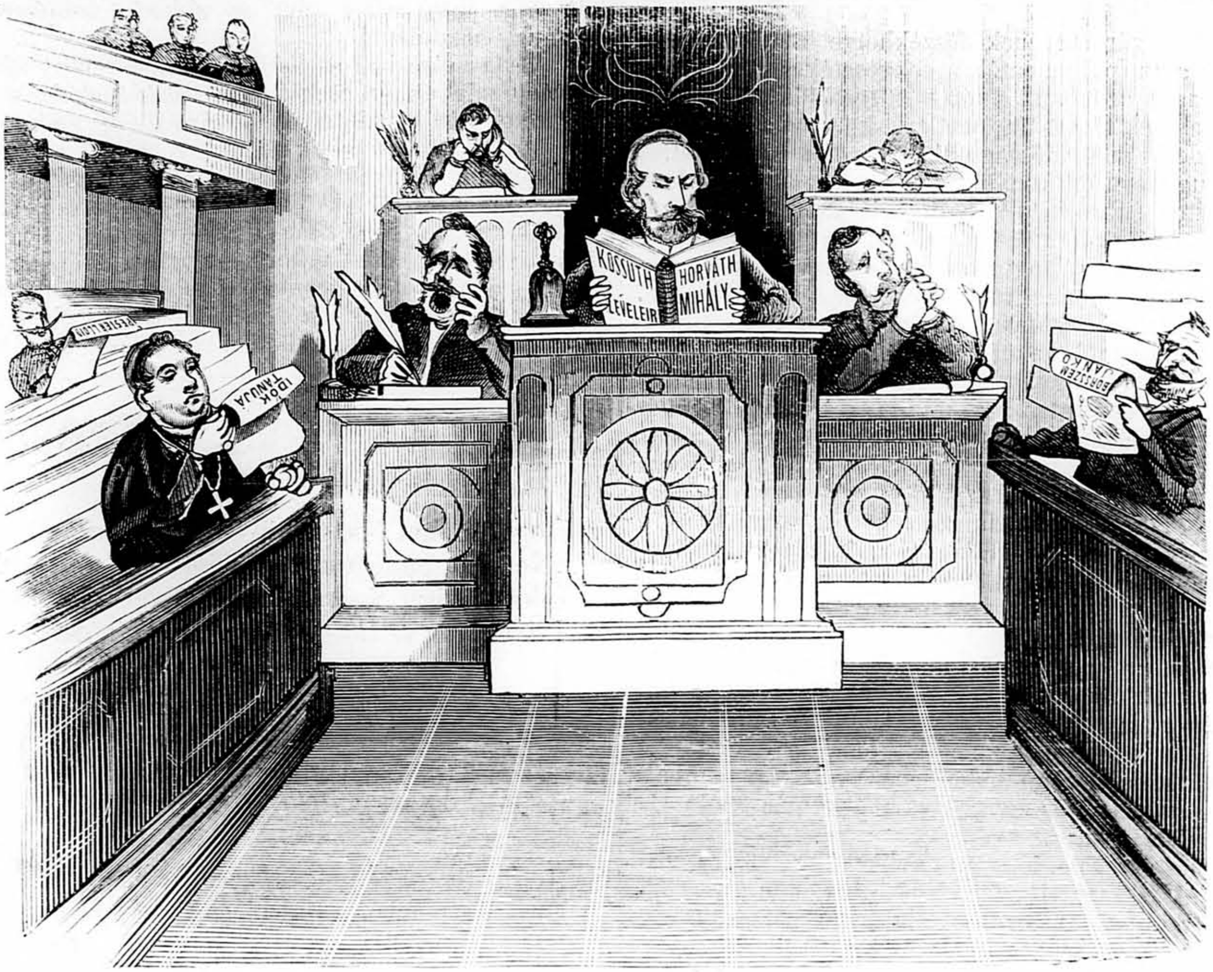
Becsület s tisztelet vár téged végtére . .
Ha fordulsz Pest Pilis és Solt vármegyére?
Fricskát hányhatsz akkor Árth Károly orrára,
Tovább ne menj . . . itt van a résznek határa.

Bánatid elüzni irám e versecskét . .
Hármat hagyott János, Judás egy részecskét;
Többé rajtad ilyen sérelem ne essen . .
Ne szomorkodj légy vig . . . kivánja szivesen

Jámborfalvi.

A méltóságos

I.

A muzeumban.

Pattantyúk.

A kormánylapok azt irják, hogy Beregben a protestans papság áll a democratia élén s fölfelé félelmessé s lefelé népszerüvé akarja magát tenni. Ez utóbbi nem ujság mert a protestáns papság igen kevés kivétellel népszerü mindig, hanem a mi a félelmességet illeti, nem tudjuk, hogy mivel tudná egy kálomista pap magát félelmessé tenni: hacsak a f e j é h e z n e m v á g j a v a l a k i n e k a b i b l i á t?

Sok szép özönviz előtti rinocerus fej van ott a muzeumban, hanem egygyel még szaporodni fog, ha majd Róder kanonok ur megtalál halni, az ő fejét is betesszük a mammutok közzé, mert tele van özönviz előtti eszmékkel.

Hát csakugyan tele volna?

Hogy ne . . . midőn a nagyságos rektor ur az egyetemi dalegyletnek megtiltotta a balatonfüredi kirándulást . . . mert abból még politikai tüntetés is l e h e t n e. Még bizony Róder urból ha meg nem hal püspök is l e h e t-ne.

Azt mondja Trefort Guszti, hogy a vasut épitéssel roppant sokat nyer hazánk, mert sok szép pénz b e f o l y majd azon, azonba a mennyi befoly rajta háromszor anyi meg k i f o l y érette — mert drága kölcsönből lesz épitve.

Ugy járunk ezzel is, mint a debreczeni csizmadia a pénzcsinálással, mikor rajta csipték akkor vallotta meg, hogy ő nem csalta a kormányt, mert neki minden két garasos 4 garasába került.

A lapok panaszkodnak, hogy a méltóságos főrendek nem szeretnek a hazáért i z z a d n i, nem járnak az ü l é s b e. Könnyü ezen segiteni.

Hogy hogy?

Hát ugy hogy a meghivó plakátra oda kell nyomtatni:

ZÁRADÉKUL:

Bridges Ágnes kisasszony kecses tánczai és grotesque ugrásaival egymásután 40 légugrást teend a publikum feje felett.

fogadom, hogy csak ugy dülnek született törvényhozóink a látványra, mintha ostorral vágnák.

förendek ülése.

II.

A kaszinóban.

A Pesti Naplóra most már csak a mágnások, miniszterek és minisztertanácsosok prenumerálnak, miután Ludas Matyi felfedezte, hogy ebéd után felséges álomba szenderül tőle az olvasó.

A bagjok hivatalos lapja az Esti Lap czudarul feldicsérte közelebbi számában a Hirmondót:
Valóban kell is neki a dicséret, mert az Esti Lap dicsérete legfényesebb bizonyság arra, hogy egyik holló nem vájja ki a másik szemét.

Korhadt Mihály jeles cserebész kinyilatkoztatja hogy 47-ben 47, 48-ban negyvonnyolcz volt ugyan, dema hatvanhetes. Mi ugy emlékezünk, hogy ő 49-es is volt — azaz: aláirta a függetlenségi nyilatkozatot, a miért most Kossuthot megtámadja. Hja! az akkor volt, mikor még nem nőlt be a feje lágya, de ma már lábaszárába ment az esze s azt **tartja,** hogy a történésznek lépést kell tartani az idővel **sa... subventió**val!!

A Hirmondó szerkesztőjének Komócsinak egyik szórakozott buzgó leveledzője eltéveszté a czimet s ily felirattal tette levelét postára: t. cz. Mocsoki szerkesztő urnak.. Véletlen tévedés ez?!

Török János büszke arra, hogy a pesti kis papok mind jobboldaliak!
No no... legyenek csak plebánusok, mingyárt a baloldalhoz fognak azok ragaszkodni, — pro ut exempla docent.. a szép szakácsnék szivecskéjéhez.

Rendén van már...

Rendén van már a magyarnak
A szénája;
A Hirmondó mindig csak ezt
Trombitálja.

Pénzügy, hadügy és közösügy
Felvirulnak:
Árnyaiban elfeledjük
Majd a multat!

Gazdag ország a magyarok
Szép országa!
Nyakán fityeg a nagy adó
Arany láncza.

A közösügy adóját ha
Lefizette:
Szabályozhat fontot, itczét
Ha van kedve.

Béke hajlék a magyarok
Szép országa!
Érett gyümölcs közösügyes
Szabadsága.

Csak élvezzük, de ne tegyünk
Semmit érte;
Leend immár honvédelmünk
Mely megvédje.

Szabad ország a magyarok
Szép országa!
A mely nótát Bécsben huznak
Azon járja.

Kényelmesen szabad trafik
Dohányt szini:
Steueramtba előre is
Adót vinni.

Magyar trafik, magyar bélyeg
Oh be szépek!
Nem füstölni, nem használni:
Honfi vétek.

Rendén van már a magyarnak
A szénája —
Csakhogy rétét jó előre
Más kaszálja.

Herkó Páter.

A tudós és a fináncz.

A napokban érkezett haza külföldről egy reform theologus, hozván magával szép tapasztalatokat, vagy öt mázsa ismeretlen nyelvü könyvet, meg egy üres erszényt. A mint a pesti indóházhoz érkezik, fogd meg, csipd meg, egy fináncz letartóztatja a pakkot, hijába tiltakozik a jámbor theológus, hogy nem kanadai szivarokat liferál hanem könyveket — felkellett nyitni a ládákat. E mind nem volt elég, elkezdé a fináncz egyenként nézegetni a könyveket, hogy hát ha a foliusok között lappanganak a dohánylevelek. A theologus sejti, hogy aligha ért a szaglász a könyvekhez, mert némelyiket aljával forditotta felfelé; kérdi osztán tudósunk tőle, vajjon tudja-e már most, hogy micsoda könyvek azok?

A fináncz ekkor vallotta meg, hogy ő most jött Csehországból, tehát nem tud se zsidóul se görögül, hanem neki parancsa van, hogy az ilyen gyanus pakkokat irgalom nélkül megvizitálja.

Az ifju tudós erre azt mondja a fináncznak:

„No barátom! ha te engem letartóztattál holott ezekhez a könyvekhez hat ökör vagy, most hát gyere én csiplek fülön s addig el sem eresztelek, mig ezeket a könyveket meg nem tanulod olvasni mind . . . ezt hallva a fináncz odább vitte az irhát. Ebből csak az a tanuság hogy a mi alkotmányos kormányunk nem tudja feledni a gyülölt smerlingianer szekaturát, tanulni pedig nem akar, s Lónyai ő excellentiája csak vizitáltat tovább is.

Kos-szem Jankó nótája.

Khis khotya, nagy khotya
Nem ogat hijába . . .
Van nékhem pártfugóm
Üs Boda várába.

Khünnyen kheresem én
A napi khenyerem . .
Ezer püngü öti
Havunként thenyerem.

Mendikás malőr.

Minapában a piaczra
Kimentem nagy éhesen,
Igy szóllit meg ott egy kofa:
„Vegyen turót édesem!“
Veszek hogy ha olcsón méri:
S jól megméri Sára néni!

Hogy ne mérném ifju urnak
Mennyi tetszik? kérdi Sára!
No hát csakugy kóstolónak
Elég lesz egy garasára...
Most apró pénz nélkül vagyok,
Váltani meg nem akarok.

Kezdem enni, — de nem izlik...
Nézem mi lehet baja?
Borsos paprikás és poshadt
Bolonditó a szaga.
Hát uram!! Borsszem Jankóba
Volt biz a betakarva.

Dárdás.

Paksi fecske, paksi veréb

vagyis:

Hogy dobta ki az osztrák őrnagy a csizmadiát?

„Hallod e te paksi fecske!
Add át nekem a lakásod,
Rávetettem a szememet,
Itt már nem lesz maradásod!“

„Kérlek szépen paksi veréb:
Ne bántsd az én lakásomat!
Kicsinyeim kell tartanom
Ne zavarjad a dolgomat.“

Paksi veréb egyet fordul
S midőn a fecske kireptül;
Meleg fészkét elfoglalja,
Kényelmesen belékertül.

Szegény fecskének holmijét
Ajtón ablakon kidobja...
Csicsereg az eresz alatt
Majd beszakad füle dobja.

Paksi fecske biróhoz megy...
Tegyen néki igazságot,
S kupaktanács helybe hagyja
A veréb gárázdaságot.

Bolond Istók.

Adomák.

A nagytudományu külföldi egyetemeken sokáig tanult szegény kálomista prédikátor, — és egy görögdinnye képü vérbelü kanonok ugyazon asztalnál ebédeltek.

Hogy valami élczet csináljon megszólitá a méltóságos kanonok a hallgatag szegény prédikátort:

— Mi hasznát vette tiszteletes kollega uram hogy annyi akadémián járt?

— Megtanultam, felelé, hogy a bojtorjánt kerüljem ki, mert hozzám ragad.

A kanonok se szólt többet.

Barátságos társalgás közben, monda a plebánus a kálomista papnak:

— Mi édes kollega uram, minthogy egy Istent, egy Krisztust imádunk szépen kiegyezhetnénk a vallást illető dolgokban.

— Engedjék el hát tisztelendő urék a transsubstatiatiot, mi pedig rá állunk a — déli harangozásra!

MEGÁLLJ ÉS OLVASD.

B. Wodianer Béla urnak szabad kir. Pest városához nemesi diplomájának kihirdetése végetti folyamodását elutasitván a nemes tanács, kénytelen volt Pest vármegyéhez folyamodni.

Minthogy pedig többen megtudják Wodiáner ur ujnemességét, ha Ludas Matyi hirdeti ki, mintha mind az ötvenkét vármegyében hivatalosan publikáltatná: ezennel adatik tudtára boldog boldogtalannak — hogy b. Wodianer Béla ur valóságos nemes ember a mai naptól fogva, s diplomája épen oly igazi kutyabőr, mint a kutyabagosi nemes atyafiak ármálisa. Kelt Buda-Pesten Crosz Oesterreich 2-ik fővárosában, a dicsőséges osztrák-magyar alkotmány fenállásának és független felelős szabadelvü kormányunk uralkodásának 2-ik évében.

---

*) *Na Matyi ur! e hirdetéssel egy ternót csinált, meglássa tekintetes nemes és vitézlő b. Wodianer Béla ő nagysága kidrukkol egy százast a 600 pfrt. pénzbirság fedezésére.*

Betüszedő.

FIGYELMEZTETÉS.

Miután Pesten a **marhavész** ujonnan kiütött: figyelmeztetem az **Esti Lap, Hirmondó, Pesti Hirnök, Idők Tanuja** és **Pesti Napló** szerkesztőit, hogy egészségükre vigyázzanak.

Doctor Ágravaló
barommorvos.

Ludas Matyi gyorspostája.

Szathmáry Gábor urnak ÉrMihályfalvára: Az előfizetés 2 frttal történvén félévre 3 helyett, május utólján azért szünt meg járni lapunk ön részére.

Többen még most is bizonyosan csak ugy gondolomra 1 frttal fizetnek elő negyedévre, holott lapunk **1 frt. 50 kr.** tisztelettel tudatjuk tehát, hogy az ily előfizetőknek lapunkat csak két hónapig küldhetjük. A leg közelebbi fertályban is többet vesztett az ily hiányos előfizetés folytán 200 frtnál a szerkesztőség, — mi nagy rubrika — egy ily költséges vállalatnál.

E lap kiadó tulajdonosára rótt 600 ft. pénzbirság fedezéséhez ujabban járultak:

Böszörményi pénzbirságára begyült feleslegből a Nép Zászlója tisztelt szerkesztője Áldor Imre által átadatott 100 frt.

Pestről Zágonyi Bacz Endréné asszony 2 frt. Márton Tóni urhölgy 1 frt. Pásztory K. ügyvéd 1 frt.

Győrből Dörnhöfer József 50 kr. Panda Vincze 50 kr.

Tisza-Kürtről az olvasókör tagjai 2 frt. 90 kr.

F.-Rajkáról Baroly István 50 kr

B.-Félegyházi elvtársak 3 frt. 60-

Csákvári elvtársak 1 frt. 10.

Krigovszky Gáspár N. Szebenből 1 frt. Vali-Völgyi 30 kr.

Tenyőről Koczor Jozsef 1 frt. Bándi Imre 40 kr. Tóth Imre 20 kr Molnár Márton 20 kr. = 1 frt. 80. Matussidesz Károly Nagy Czenkről 1 frt. Bogárdi Meszöly Sándor ref. l. Siklósról 1 frt.

Tiszaföldvárról: a demokrata tagjai V. Szabó Sámuel ref. lelkész s elnök által 5 ft. 90 kr.

Kisujszállásról: a polgári olvasó kör tagjai elnök Fekete Lajos ur által 11 frt.

Debreczenből: Czeglédi Sándor 1 frt.

Erzsébetvárosról Lukács Jozepha 1 frt. Egy névtelen honfi 1 frt. Egy magyar amerikai egyesült állampolgár 1 dollár aranyban. Öszvesen 138 frt. 90 kr. és egy dollár aranyban.

A szeretet adományokért tiszteletteljes szives köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

Előfizetési felhivás

LUDAS MATYI-BA

a magyar nép határozott szabadelvü képes közlönyére..

Kedves atyámfiai Kossuthban!

Én szentül hiszem, hogy Kuhn altábornagy **és** közöshadügyminiszter ur ő excellentiáját, ugyszinte Ráth Károly cs. k. fiskus ő méltóságát rögtön elfutná a sárgafekete láz mérgében, ha Ludas Matyinak egyetlenegy praenumeránsa se maradna ki a következő julius, augusztus és szeptemberi fertályra.

Hátha még mindenik előfizetőnk másod magával rukkolna be, olyan hatalmassággá nőné ki magát Ludas Matyi! hogy a jelenlegi független **és** felelős, szabadelvü **és** alkotmányos dicső kormányunk gyönyörü mákvirágát Borsszem Jankót is, daczára 10,000 frt subventiójának, okvetetlen megbuktatná.

Ugyan kedves polgártársak! tegyétek meg kérlek ezt a lovagias magyar tempót már csak a hireért is, hadd pukkadjanak meg mérgökben az üldöztetésemen s elitéltetésemen és bezáratásomon kárörvendve vigyorgó Döbrögiek!

Ludas Matyi a szegény haza 48-ki alkotmányának elleneire ezután sem cseresznyemaggal lövöldöz, hanem pattantyukkal, ha kell bombával vagy menydörgős menykővel; — s ép ugy leálarczozza az álhazafiakat, s példányképül állitja fel a jókat mint eddig, szabadon és függetlenül ostorozza a pecsovicsokat, — kimondja az igazat, bárha néha betörik is érte a fejét; nevetségessé teszi a henczegő becsületrabló bérencz iróknak hadát, szóval bármint üldözze őt szabadelvüségeért Ráth Károly, ezután sem ijed meg az árnyékától, keresztül csörtet árkon gáton Ara**Ráthon.**

Ludas Matyi **subventiója** polgártársak! a nép önkéntes fillére, a **becsület adója!**

És ezt az adót — meg vagyok győződve — kinek csak módjában áll, le is rójja.

Rajzoló **Blumberg.** | Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN.** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** | Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz.